

Skøn, kan ikke skade en eneste Kommune i Landet. Man kan jo lade være med at bruge det fri Skøn i den Udstrækning, Loven tillader, hvis man synes, det gaar for langt, saa Udvidelsen af det fri Skøn kan under ingen Omstændigheder volde Skade i nogen Kommune.

Den højtærede Minister udtalte ogsaa, at jeg havde sagt, at Sogneraadene i deres Foreninger ikke repræsenterede de mindre Skatteborgere, jeg sagde blot, at de ikke repræsenterede dem i særlig Grad. Jeg fremhævede ogsaa, at Loven ikke i særlig Grad havde ramt dem.

For øvrigt glæder jeg mig over, at den højtærede Minister har udtalt, at han vilde være villig til at anstille Beregninger og Undersøgelser angaaende det gennem Ejendomsskylden indkomne Materiale, saaledes at vi hurtigst mulig kunne komme til en Bearbejdelse deraf og faa et ændret Grundlag for denne Beskatning. Jeg glæder mig over denne Udtalelse, der jo maa forstaaes saaledes, at den højtærede Minister gik meget villig ind paa dette.

Overfor det ærede Medlem-for Søndervinge (Rasmus Hansen) vil jeg blot bemærke, at det var ingen ny Fortolkning, naar Fradraget ikke skal gælde Indtægter under 800 Kr. De ere i Forvejen overladte til Ligningsmyndighedernes fri Skøn, og der er ingen som helst Grund til at røre ved dem. Større Frihed kan ingen Ligningsmyndighed ønske sig. Det, Ligningsmyndighederne ønske, er at kunne ligne dem over 800 Kr. paa en retfærdig Maade, og derfor er det, vi have sat vort Fradrag. Det er heller ikke det samme som at sætte det fri Skøn op til 1,400 Kr., som det ærede Medlem sagde. Hvis vi gjorde det, vilde det sige, at alle Indtægter derunder kunde Ligningsmyndighederne højne efter frit Skøn. Det kunne de ikke paa Grund af Fradragene, de maa kun fradrage 600 Kr., saa komme de andre Fradragregler bagefter.

Jeg vil derfor haabe, at Forhandlingen maa føre til, at Forslaget gaar i Udvalg, og at man i dette vil arbejde paa at fremme Sagen. Og jeg vil slutte med, at selv om det skulde ske, at Flertallet og Regeringen maatte ønske, at denne Sag blev udsat, tror jeg, der er mange Skatteydere, der ville ønske, at den bliver fremmet.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Til det ærede Medlems sidste Bemærkning skal jeg blot atter betone, at hverken jeg eller det Parti, jeg slutter mig til, ønsker

Sagen udsat, men at vi tværtimod have valgt den Fremgangsmaade, som vi have valgt, for at faa Sagen gennemført saa hurtig og godt som muligt. I øvrigt har jeg blot bedt om Ordet for at gøre en ganske kort Bemærkning til en Udtalelse fra det ærede Medlem. Det ærede Medlem sagde, at det, at det fri Skøn blev udvidet, ikke kunde skade nogen Kommune. Nej, men det er jo ikke blot det, der her foreslaas. Der foreslaas her en Kombination af forskellige Principper, og Spørgsmaalet bliver da, hvorledes ville de virke i de forskellige Kommuner? Og for at man tilfulde skulde kunne se det, maa man nødvendigvis have det Materiale, som det ærede Medlem synes, at man ikke behøver. Hverken den ærede Ordfører eller nogen som helst anden kan tilfulde se, hvorledes denne Sammenblanding af disse to Principper vil komme til at virke, men saa meget kan man ganske sikkert sige, at det i adskillige Tilfælde vil virke skadeligt i mange Kommuner, fordi det ganske simpelt ikke vil tillade at ramme f. Eks. visse Kapitalindtægter i det Forhold, som man i den paagældende Kommune hidtil har fundet det rigtigt.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Kr. Pedersen): Jeg vil blot sige, at Ministerens Stilling til dette Forslag virker netop som en Udsættelse, men vil man ikke gaa til at gennemføre disse Fradragregler, kan man jo prøve paa i Udvalget at udvide det fri Skøn. Det er jo ikke noget Ultimatum, her stilles. Man ønsker kun at prøve Sagen i et Udvalg og se, om man ikke kan enes om et Forhold, hvorved de kommunale Ligninger for Fremtiden kunne lægges med mere Retfærdighed. Jeg kan slet ikke indrømme, at der er Kommuner, som dette Forslag med Fradragene kommer til at skade. Det kan bevirke, at Procenten stiger, men det er ogsaa det hele.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Jeg beklager, at den højtærede Indenrigsminister erklærer, at Forslaget om en Revision af Indlemmesloven ikke vil blive forelagt i Aar. Kommunalbestyrelsen har anmodet derom; efter dens og ogsaa efter min Mening vil det være nødvendigt, thi ellers tror jeg ikke, det vil kunne lykkes Ministeren at faa den gennemført i rette Tid. Den 1.